

KÄK

KÄK 1/65

Julkaisija	Turun Yliopiston Savo- Karjalainen Osakunta
Päätoimittaja	Liisa Salmi
Toimitussihteeri	Marja Hiltunen
Toimittajat	Lauri Hiltunen Tuija-Riitta Siutila Kirsti Sovinen
Talous	Teuvo Lohikainen
Kansi	Raili Väätäinen
Toimitus	Hämeenkatu 3 a B 43 puh. 33 49 43

KÄK-lehteen tarkoitetut kirjoitukset
voi jättää lehden postilaatikkoon osa-
kuntaan tai toimitukselle.

miksei tänäkin lukuvuonna olisi voinut?

Seurauksena luvattoman huonosta informaatiosta oli luvattoman pieni osanottajajoukko. S-KO:n hallituksen jäseniä oli paikalla 2 (kaksi) kappaletta; muita nukutti ilmeisesti yhtä paljon kuin TYY:n isäntää, joka kävi näyttäytymässä lähtöpaikalla ilmoittaen painuvansa takaisin nukkumaan.

Siitä, kuka ottaa sankarihaudoilla lakin päästä ja missä vaiheessa, ei ilmeisesti kenelläkään ole tarkkaa käsitystä. Huhut kertoivat, että työtökin ottaisivat lakin päästään, seppeleenlaskun ja Maamme-laulun ajaksi, mutta viime kerralla eivät edes kaikki pojat ottaneet. Käytäntö olisi syytä vihdoinkin yhdenmukaistaa ja ilmoittaa viralliselta taholta, jotta epä-tietoisuus poistettaisiin ja päästäisiin tarpeettomasta "lakki-showsta".

Viime kerralla saatiin muuten kuulla oikea itsenäisyyspäiväpuhe. Siinä ei ollut turhaa paatosta eikä sanahelinää, vaan koruttoman kaunis kiitos maamme itsenäisyyden puolustajille.

Näistä itsenäisyyspäivämietteistä tuli mieleeni, että Turun Ylioppilaslehti käsittelee 27.11. 1964 pääkirjoituksessaan Suomen ja Neuvostoliiton ystävyyspäivää, ja seuraavalla viikolla eli 4.12. 1964 (itsenäisyyspäivämme on 6.12.) pääkirjoituksessa puhuttiin korkeakoulukampanjasta.

Ensi syksynä haluaisimme siis parempaa informaatiota ylioppilaskuntien suhtautumisesta itsenäisyyspäivän viettoon. Näihin informaatiokohteisiin kuuluu toivottavasti myös kunnassa järjestettävät juhlatanssiaiset. Ylioppilaat tulisivat varmasti suurin joukoin mukaan itsenäisyyspäivän viettoon, kunhan vain tietäisivät miten.

§§§§

Koira makasi takan edessä ja lauloi Maamme-laulua. Vieras ryntäsi isännän luo ja läähätti: "Teidän koiranne makaa takan edessä ja laulae Maamme-laulua!" Isäntä: "Kuinkahan monta kertaa sille on sanottava, että sen on noustava seisomaan laulaessaan Maamme-laulua!"

KURATTORI ON LAHTENYT-
ELÄKÖÖN KURATTORI

Kiitämme kevytmielisesti poistuvaa
Altoa ja lausumme tervetulleeksi uu-
den kuraattorin Heikki Puhaken.

Kolmas lukukausi

Viime syksynä alkoi ylioppilaiden korkeakoulupoliittinen kampanja. Lähtölaukaus ammuttiin virallisesti Suomen Ylioppilaskuntien Liiton Korkeakoulupoliittisen seminaarin yhteydessä 28.-29.11.1964, ja kampanjan tarkoitus on lähinnä kiinnittää kaikkien huomio korkeakoulupoliittisiin kysymyksiin. Loppuhuipentumana on SYL:n järjestämät valtakunnalliset korkeakoulupoliittiset neuvottelupäivät Tampereella huhtikuun alkupuolelle.

Meneillään olevan kampanjan aikana on innokkaasti keskusteltu aiheista opintodemokratia ja kolmas lukukausi. Varsinkin käsite kolmas lukukausi on aiheuttanut monenlaisia reaktioita puolelta ja toiselta.

Mitä kolmas lukukausi sitten käytännössä merkitsee? Tässä on yksinkertaisesti kysymys siitä, että korkeakouluopetus jaettaisiin kolmeen eri lukukauteen entisen kahden sijasta. Jakoa ei luonnollisestikaan tehtäisi siten, että nykyinen kahden luku-

kruden aika jaettaisiin kolmeen osaan. Eihän tällaisesta olisi mitään hyötyä, päinvastoin. Muutos tulisi olemaan todella perusteellinen, sillä kolmannen lukukauden toteuttaminen merkitsisi yhtä lukukautta lisää opiskeluun. Tämä tietäisi näin ollen auttamattomasti kesäopiskelua, ja se on juuri suuri syy siihen, että useimmilta nousee niskakarvat pystyyn heti, kun aiheesta vähän vihjaistaankin.

Miten tapahtuisi lukukauden ajoittaminen? Yksi mahdollisuus olisi kai se, että lukukausi kestäisi kesäkuun puolesta välistä elokuun loppuun. Näin saataisiin 2,5 kuukautta lisää tehokasta opiskeluaikaa. Lomista jouduttaisiin tinkimään kyllä huomattavasti.

Mitä hyötyä kesälukukaudesta olisi meille opiskelijoille? On selvää, etteikesäyliopisto vastaa tavallisen lukukauden opiskelua. Jos kesäyliopiston tilalla olisi tavallinen lukukausi, olisi opiskelu paljon tehokkaampaa. Olisiko se? Pystymmekö opiskelemaan kesällä tehokkaasti, kun olemme tähän saakka olleet lomalla ja töissä?

Monet ensaitsevat opiskelurahansa suurimmaksi osaksi juuri kesän aikana, ja monet saavat mahdollisuuden perehtyä käytännössä omaan alaansa kesäisin. Nämä ovat ehkä suurimmat negatiiviset piirteet kolmannen lukukauden toteuttamiselle. Toisaalta olisi tarjolla mahdollisuus nopeaan valmistumiseen niille, jotka sitä haluavat, ja niille, joiden on siihen esimerkiksi taloudellisista syistä pakko. Kolmas lukukausi antaisi hyvät mahdollisuudet nopeampaan valmistumiseen. Se soveltuisi sitä paitsi parhaiten jatko-opintojen suorittamiseen. Siitä olisi suurenmoista etua henkilöille, jotka ovat suorittaneet esimerkiksi HuK:n tai LuK:n tutkinnon. Kesä tarjoaisi heille verrattomat mahdollisuudet opintojensa jatkamiseen. Nyt voidaan väittää, että kesäyliopistot soveltuvat tähän tarkoitukseen aivan yhtä hyvin. On kuitenkin vielä korostettava, etteivät kesäyliopistot ainakaan nykyisellään voi korvata mahdollista kolmatta lukukautta.

Kolmannen lukukauden toteuttaminen on ainakin opiskelijoitten kannalta kaksiteräi-

nen miekka. Se tekee mahdolliseksi ansaita kesällä rahaa ja poistaa kunkin elän käytännöllisen harjoittelun mahdollisuuden kesälomien aikaan. Toisaalta se nopeuttaa opiskelua. Lisäksi on ratkaistava korkeakoulujen opettajien vuosilomien sijoittaminen. Keskustelu kolmannelta lukukaudesta tulee varmaan jatkumaan vilkkaana tulevaisuudessakin.

Matti Rauskanen

u u u

Mies soitti sääasemalle:

-Kestääkö Inarin järven jää?

-Kestää.

-Kiitos.

-Ei kestä.

-No, kestäkö se?

-Kestää.

-Kiitos.

-Ei jne jne

3/5 3/5

UUSI VAALIT

Berkeley'n campuksen ylioppilaskunta on jälleen valitsemassa itselleen uutta presidenttiä. (Tilanne viimekeväinen. Toim. huom.)

Vaalitaistelu on kuitenkin tuonut odottamattomia vaikeuksia Ludwigille, joka on ollut etukäteen arvioiden ehdottomasti suosituin presidenttikandidaatti.

Viimeinen häntä kohdannut vastoinkäyminen oli, että hänet epädemokraattisesti poistettiin ehdokaslistoilta, mikä on luonnollisesti herättänyt närkästystä laajoissa ylioppilaspiireissä. Virallinen ilmoitus totesi, ettei Ludwigia voitu pitää sopivana kandidaattina, koska hän

1. ei ollut ilmoittautunut yliopistoon säädetyssä järjestyksessä,
2. ei ollut opiskellut riittävällä teholla (jotkut kertovat, että Ludwig olisi nähty perillakin luennolla, mutta valitettavan epäsäännöllisesti),
3. ei ollut koskaan maksanut ylioppi-

laskun maksuja.

Selitykseksi mainittakoon, että Ludwig on campuksen arvovaltaisim koiri. Taidellisen nimensä on Ludwig von Schwarnberg - versin hienoa sukua siis, vaikka ei sitä päältäpäin uskoisi. Hän on aloittanut yliopistouransa ei-opiskelevana jo versin varhain; pahat kielet kertovat, että sitä ennen hän olisi ollut vain poliisin tuttu. Versinaisesti yleisön tietoisuuteen hänen maineensa murtautui vasta parisen vuotta sitten, jolloin yliopisto rakensi campuksen alueelle versin hienon suihkulähteen, jonka Ludwig tunnusti oitis omakseen istumalla lämpiminä päivinä vedessä, viileinä lähteen laidalla kärkkyen makupaloja hajamielisten studenttien eväistä. Muutamassa kuu- kaudessa kansansuosionsa, joka oli syntynyt vain haukkumalla, oli niin korkealla, että kanslerin oli julkisen mielipiteen painostuksesta virallisesti annettava tuolle lähteelle nimi "Ludwig's Fountain". Siitä alkaen hän onkin liikkunut vain korkeammassa piireissä: hänet on valokuvattu Yhdyshvaltain presidentin kanssa, prinssi

Philip on raaputtanut häntä korvan takaa, YK:n pääsihteeri U Thant on luonut hyväksyvän katseen ohikulkiessaan lähteen suuntaan, ja jopa Reader's Digest on laatinut ja julkaissut hänen elämäkertansa, jonka miljoonat amerikkalaiset ovat lukeneet. Kuka voi siis väittää, etteikö Ludwig von Schwarzenberg olisi erinomaisen sivistynyt, älykäs, taitava, politiikkaan perehtynyt ja karkeakervainen, laajan suhdetoiminnan omaava persoonallisuus, joka on yhtä kykenevä kuin kuka tahansa muu ehdokas istumaan ylioppilaskunnan presidentin jakorandatuolilla ja nostamaan palkkensa. Kaiken lisäksi on hän ehdokkaista ainoa, jonka muotokuvan ylioppilaskunta on jo maalauttanut.

Valitsijakunta on kaikesta vastustuksesta huolimatta päättänyt jatkaa vaali- taistelua luottaen mustaan hevoseensa ja Henry Cabot Lodgen New Hampshiren esivaaleissa antamaan esimerkkiin. Viimeisessä ylioppilaslehden numerossa nähtiinkin Ludwigista neljännessivun kokoinen valokuva

jossa hän esiintyy hymyilevänä ja toiveikkaasti ylöspäin katsovana kunnan koirana.

Ossi Lindqvist

Luennoilla käyminen

Yksinkertaisimpia keinoja tehostaa l u e n t o j e n muodostumista oppimista edistäviksi tilaisuuksiksi on k ä y d ä niillä s ä ä n n ö l l i s e s t i.

Sellaisia luentoja, jotka menevät ajallisesti päällekkäin, ovat samoina aikoina, ei ole syytä sisällyttää ohjelmaan.

Koska o p i s k e l u kestää yleensä useita vuosia, niin tällä välin voi ilmetä k y l l ä s t y m i s t ä siihen, varsinkin jos sattuu joitakin vastoinkäymisiä. Näin ollen on tärkeätä säilyttää kiinnostus opintojen harjoittamiseen.---Kyllästymisen ohella voi opiskelua tulla haittaamaan opiskelijan liiallinen rasittuminen, l i i-

k a r a s i t u s.

Luentosarjojen valitseminen

On yksiöllisiä eroja siinä, missä määrin opiskelija tuntee hyötyvänsä luennoista ja sietävänsä niitä.

(Isto Ruoppila, Tehokas
opiskelu)

% % %

OXSANTYNGÄLLÄ

Syyskausi on sitten onnellisesti ohi, ja kevätkausi onnellisesti alussa. Kevätkauden päivämäärät eivät vielä ole selvillä, mutta tässä yleissuunnitelmaa:

27.2. on varattu sauna. Olemme tiedustelleet SavC:lta, onko sillä mahdollisuuksia tulla tällöin vierailulle. Mikäli ei helsinkiläisvieraita saada, pidämme ominkeskisen saunaillan.

Joka tapauksessa tulee kevätkaudella helsinkiläisvieraita osakuntaan.

Ainakin elustavasti on Jyväskylän

ISO:n taholta vihjeistu, että meidät kutsutaan sinne vierailulle.

Osakunnan vuosijuhla on 11.4.

Laskiaista vietetään mahdollisuuksien mukaan, samoin vappua.

Beaarit ovat luvanneet järjestää ohjelman ainakin yhteen viihdeiltaan.

Ja niin sitä jatkuuuu

Kirjuri

% % %

Hampaat ruostuu kun paljon lukee.
(Suomal.sananl.)

Alakoululainen tavaa:
n-a-h-nah-k-a-ka:honatkaa.

(Kupilta kuultua)

% % %

B E A A N I N E U V O S T O

Osekuntamme uusin, ja jo nyt varsin huomattava toimintamuoto on kuluvan kevätkauden alussa perustettu beaanineuvosto. Lyhyen olemassaolonsa aikana on kyseinen neuvosto osoittanut sellaista innokkuutta ja idearikkautta, ettei voi muuta kuin jännityksellä odottaa mitä tuleman pitää. Onkin siis aiheellista tutustua tähän beaanipopooseen ja heidän suunnitelmiinsa vähän tarkemmin.

Beeanineuvostoon kuuluu nykyisellään 7 jäsentä: beaani-isäntä Esko Havia, beaaniemäntä Auli Hakapää sekä beaanit Laila Brummer, Outi Nuorviita, Riitta Turunen, Seppo Pirskanen ja Taisto Valkonen. He ovat beaani-ohjaajan valitsemia ja tällaista tapaa noudatettaneen edelleenkin. Beaanineuvostolla ei ole päätösvaltaa, se ainoastaan tekee esityksiä ja aloitteita beaani-ohjaajan välityksellä osakunnan hallitukselle.

Neuvosto pitää tärkeimpänä tehtävä-

nään keksiä uusia toimintamuotoja ja lisätä innostusta, aktiivisuutta ja yhteenkuuluvaisuudentunnetta nimen oman beaanien keskuudessa. He yrittävät saada beaanit ymmärtämään paljon puhutut beaanityöt oikein: pieni pakollinen osanotto osakunnan asioihin on ennen kaikkea auttamassa uusia tuloitteita pääsemään luontevasti sisälle toimintaan ja tutustumaan muihin beaneihin.

Beeaniohjaajalla on aina tietty vastuu kunkin beanineuvoston tehokkuudesta, koska hän vastaa sen kokoonpanosta. Tuntuu siltä, että järjestely on hyvä; ensimmäisen beanineuvoston onnistumista ja tarkoituksenmukaisuutta ei ainakaan voi epäillä. Neuvoston toimikausi tulee olemaan puoli vuotta (syksyn beanineuvosto saanee osakuntaneuhansa jouluksi), mutta tämä on ilmeisesti vain eduksi elimelle, jonka tehtävänä on keksiä jatkuvasti uutta innoittavaa toimintaa. Neuvoston tarkoituksena onkin luoda beaneista erikoisryhmiä (esim. mainos- ja ohjelmaryhmät), jotka äskettäin osakuntaan tullessa olisivat innokkaita aktiivi-

visempeankin toimintaan.

Muutama sunnuntai sitten tehty patikkaretki Liedon Vanhalinnaan oli beanineuvoston järjestelyjä ja lisää on tulossa. Tiistaina 23.2. on osakunnan beanikokous, jonne on sisäänpääsy vain beanikortille. tarkoituksena on kertoilla siellä osakunnan toiminnasta, beanineuvostosta, KÄK-lehdestä, järjestää erikoisryhmien kokoonpanoa, perustaa tanhukerho (myös arvoisien civisten mukaentulo lienee mahdollista myöhemmin), laulaa ja juoda teetä. Jotteivät civiksetkaan jäisi aivan osattomiksi, ovat beanit tehneet ehdotuksen noin kuukauden kuluttua pidettävästä viihdeillasta, jonka järjestelyt hoitaisi beanineuvosto.

Viime osakuntakokouksessa olivat esillä beanineuvoston aloitteet tehtäviinsä innostuneitten laulunjohtajien valitsemisesta sekä toisena alustus pohjaisten lyhyehköjen keskustelujen järjestämisestä teeiltojen yhteyteen. Osakuntelaisten laulutaitoa tahtoisi beanineuvosto myös parantaa ehdottamalla järjestettäväksi pel-

kän laulu- ja teeillan todellisen laulun treenauksen merkeissä. Näin osakunnalle saataisiin tietty varasto lauluja, jotka myös kyetään saamaan ilmoille.

Beenanineuvosto toimii myös seunaretken järjestämiseksi ja suunnittelee nyt osakunnan voimalla tapahtuvaa käyntiä Turun Ruotsalaisessa Teatterissa.

Kuten edellä esitetystä ilmenee, suunnitelmia ja intoa on vaikka muille jakaa. Sivullinenkaan ei voi olla innostumatta seuratessaan jokaviikkoisia beeanineuvoston kokouksia ja vakuuttumatta siitä avusta, jota neuvosto voi osakunnan suuren työtaakan rasittamille varsinaisille virkailijoille antaa.

Beeani-isäntä pyysikin erityisesti kiittämään idean keksijöitä entisiä toiminnanohjaajaa Juhani Viroa ja beeaniohjaaja Risto Härköstä. Hän korosti beeanien kiittollisuutta heille suodusta tilaisuudesta saada toimia yhteisen edun hyväksi osakunnan puolesta.

Tuikku II

% % %

VIHANNESMAA

Minulle on annettu aihe. Pitäisi kirjoittaa juttu - kertovat. Saattaisin kertoa monen kauniin sanan avulla teille jostakin rehulaadusta, joissa naiset väittävät olevan vitamiineja tai voisin käyttää monta palstamillimetriä kuivan tieteelliseen tarinaan sarjakuvalehtien haitallisuudesta kylvöheinän kasvuun.

Ei synny pakettia, sanoi jo muinainen kauppias, kun tahtoi kääriä hyviä ajatuksia paperipussiin pahan päivän varalle. Minä olen omituinen, kuten kaikki sellaiset suuret kirjalliset kyvyt, jotka on pienenä heitetty kahdesti ilmaan, mutta vain kerran otettu kiinni. Kerron teille aivan toisen sortin vihanneksista.

Aluksi kyseinen kasvi pesi kasvi-
maani etureunaan orpona ja yksin, mutta re-
vittyäni sen pari kertaa juurineen ja lei-
keltyäni siltä lukemattomat kerrat varren
peltoa myöten poikki, totesin kyseisen vil-

jalajin pesiytyneen ja asettuneen niin kodiiksi minun ruusutarhaani, että luovuin leikistä ja ryhdyin järkiperaisesti sitä viljelemään. En ole mikään ammattimainen maanviljelijä ja siksi kai en ole onnistunut saamaan pelloilleni tasaista kasvua, mutta koska vanha venäläinen sananlasku väittää, ettei yrittänyttä laiteta, niin minä, poikke parks, ryhdyin lukemaan kaikenlaatuaisia rehuoppaita aapisesta Mykleen asti. Kaikki turhean. Pelloilleni ovat takimmaisat laidat ja etureuna vain hyväksyneet uuden tulokkaan.

Etten loukkaisi ketään ja tuottaisi elinikäisiä tunnon ja mielenrauhan järkkymisiä kenellekään tiedonhaluiselle lukijalle, kerron teille salaisuuden. Minulla on parteviljelmä.

Kerrotaan ettei parta pahoille kasve eikä joutaville sen enempää, mutta yritän siitä huolimatta väittää, että parrastahan nykykaisen suden tuntee. Voi Punahilkke parat.

Minulle taisi ruveta käymään niin

kuin muinaiselle puhujalle, että väärät la-
 dut tuntuvat liukkaanmiltä eli juttu ryhtyi
 liukkaan iristiittisille aloille. Ai mitä-
 kö se merkitsee? En minäkään tiedä. Niin
 siitä parrasta. Aluksi se oli sellainen
 hentonen vills tuon ruusutarhani, jota myös
 paremmissa piireissa keivoiksi kutsutaan,
 peittona. Siitä se sitten ajan kera varttui
 ja vaurastui niin paljon, että ystävät ja
 kylänmiehet ostivat vihjeeksi suteja ja
 teriä, balsamia ja vaahtoa, mutta minä py-
 syin kannassani ja urheesti esitin, ettei
 taimistoa sovi ryhtyä harventamiseen ennen
 kuin taimet ovat kyynäsvarren vahvaisia.
 Kokonaan en sitä leikannut, vaikka jo pei-
 likin todisti minua vastaan. Antoihan osa-
 kunnan edesmennyt kuraattorikin selvän
 haasteen, kun puhui vakaumuksen vahvasta
 parranpäristä. Eihän sellaista voi yksin-
 kertaisesti olla, ellei omista partaa. Mi-
 nulla kun ei ole vakaumusta, niin onhan
 sitten parte kuitenkin ja kyllä kai se sii-
 nä parisee kuin parempikin vakaumus.

Tytöt tykkäävät parrasta. Ainakin

niin on jo pari sellaista silmenherkkua yrittänyt minulle väittää. Se kuulomme kutittaa niin ihanasti, käyttäkseni tällaista sito-naisellista-sanontaa. Tiedä tuota sitten, mutta ainakin se kutiaa. Onneksi vain kosteilla ilmiolla, mutta pakkasella se sitten taas vastalahjaksi lämmittää. Tosin vain niin kovi pieneksi jääväältä alueelta, mutta sentään jostakin.

Tätä parranpärintää tietenkin voisi jatkaa loputtomiin, mutta silloin olisi parasta julkaista kokonaan sellainen erikoisparta KÄK, mutta osakunnalla saattaisi olla jotakin sitä vastaan, tai mene ja tiedä, viime syksynä oli pari sellaista osakuntalaisten kokousta, että jos joku olisi ehdottanut koko ossuuskunnan lakkuttamista, niin juttu olisi nuijittu pöytään aivan koneellisesti, kuten niin monta, eh niin monta asiaa - ilman minkään valtakunnan keskustelun poikastakaan. Niin, kuka uskaltaisi avata suunsa osakuntakokouksessa, kysyy liukkaammille leduille eksynyt *Jukka W*

EI KASVA PAHOILLE, EI...

Y Ö N S Ä V E L

Olipa kerran osakunnan ilmoitustaululla kuva tytöstä, joka puri villalanka. Kuvan alareunaan ilmestyi silloin tällöin paperinpala, jossa kerrottiin, missä ja mihin eikeen ja pullanko kanssa vai ilman koontuu NAISTEN KERHO.

Nyt ei ole ilmoitustaululla enää langanpurijan kuvaa, mutta lappu on. Ja jos kademieli rosno vie vielä senkin, ei se voi viedä naistenkerhoa. Se on jo elää vahvasti ommellen ossuuskunnan silmän iloksi ryijyä "Yön Sävel". Nimi sopii hyvin, sillä sitä ommellaan useimmiten öisin rettoisasti rupetellen ja lankoja lajitellen. Ryijy käyttää kaiken tarmomme siirrellen temtti-päiviä jne ja pelkäämme silti, ettemme saa kunnianhimoista toivettamme toteen.

Naistenkerhotoiminta on osakunnassamme ollut epävirallisten tietojen mukaan jo kauan. Nykyisessä muodossaan kerho on toiminut kohta kaksi vuotta. Toiminta-ala

on vielä tässä vaiheessa vaikea kartoittaa. Kerho harjoittaa rahan keruuta myymällä arpoja, kukkia ym osakunnan juhlatilaisuuksissa. Saamansa varat se käyttää osakunnan hyödyksi joululahjoine yms. Varmaan jokainen läsnäollut muistaa miten retkihauskas oli naistenkerhon vuosi sitten järjestämällä lastenkutsuille. Jos lapset nauttivat edes puolet siitä, mitä me, olimme onnistuneet. Samassa tilaisuudessa paljastui mm uusia draamallisia kykyjä. "Ikkä että olipa kerhon kahdenkymmenen minuutin näytelmä, joka sai jatkua yli tunnin, ennenkuin kuiskaa-jen hermot pettivät.

Monen monta hauskaa on näiden kahden vuoden aikana koettu ja samalla yritetty olla edes hiukan hyödyksi.

Harras toivomuksemme on , että beaanitytöt tulisivat mukaan. On kovin vaikeaa tulla nykimään kaikkia hihasta. Tutkikaa ilmoitustaulun leppusta naistenkerhosta ja tulkaa neuvottuun paikkaan. Olemme varmoja, ettette kedu. Tämän uskaltaa sanoa, sillä iltemme päättyy tavallisesti sanoihin:

Ihän' ilta, saammeko pian tulla taas?
uudelleen?

Vaule

% % %

- Kun syöt suolaa, rupeat taas
hirnakoitsemaan ja naisissa käymään.

(Suomal. sanonl.)

% % %

Suuri palkintokilpailu

Muistattehan kun viime pikkujoulus-
se julistettiin osakuntalaisille kilpailu
"K" -lehestä: se, joka löytää numerosta 2/64
oniten painovirheitä, saa ilmaisen Käen ja
nimensä lihteen. Vastauksia on tullut yksi
aino Eihimaeltä asti. Voittajat on Elvi
Tuppurainen (Evi), jolle siis liihottaa il-
mainen Käk. Kiittäen kiinnostuksesta

Toimitus

KL 4/1964 painovirheet:

sivu rivi

2	14	pitkään	pro	pitkän
3	2	muutunut	"	muuttunut
4	2	50:tä	"	50:stä
4	18	jiohin	"	joihin
8	3	olisselvää	"	oli selvää
8	7	SEO:on	"	SEO:n
10	15	muodustui	"	muodostui
11	19	vakuutivat	"	vakuuttivat
12	3	vahat	"	vanhat
12	8	laivamaykasta		laivamatkasta
23	12	näköisinö	"	näköisinä
24	17	touhüta	"	touhute
26	10	(rak)kaud ella		(rak)kaudella
27	6	tarkootaa	"	tarcoittaa

Sivuilla 33-39 olevasta tarinasta ei saa selvää, mikä on murretta ja mikä painovirhettä.

40	5	la ttialla	"	lattiialla
40	7	(e)pät a valliseen		(e)pätavalliseen
40	12	oli	"	olin
42	19	kerennyt	"	kerinnyt

sivu rivi

43 10 olise pro oli se
 43 22 "vaikka oli näkyvissä" on liikaa
 44 1 valosaa pro valoisa
 44 3 sana "yien" on varmasti paino-
 virhe. En tosin ole keksinyt sil-
 le sopivaa suomennosta.

44 12 Lääketieteenkanditaattiseura pro
 Lääketieteenkandidaattiseura

Lukuisia poissaolevia kirjaimia ynnä pai-
 koiltaan hyppineitä kirjeimia ei kuulemma
 sovi laskea painovirheiksi, vaikka paina-
misen heikkoudessa niihinkin syy lienee.

(Huom. keksimielinen sanonta. Tulkitkaa
 parhaammin päin.)

Riihimäellä, 3.päivänä helmikuuta 1965

Elvi Tuppurainen

hum.tiet.kand., tuntiopettaja

% % %

- Yhtä puuttuu, sano piru kun hytty-
 siä luki.

(Suomal.sananl.)

% % %

KUINKA KÄK KFORIUTUI

Muisteltiin, että Malle oli käynyt lehdistökurssin kesällä 1961. Asia ei ollut kuitenkaan sillä siisti:

Osakunnan varat yltivät vain omin voimin monistettuun lehteen, ja siitä johtui että tämänvuotiselta toimitukselta vaeditiin henkisten lahjojen lisäksi myös teknillisiä taipumuksia. Niitä tarvittiin lähinnä puhtaaksikirjoitusvaiheesta lähtien.

Alatoimiston kirjoituskone oli kovi, kun Liisa, Malle ja Lassi hakkasivat tekstiä vahalle yötä myöten. Niinä tunteina he eivät vielä saavistaneet s.o. saavistivat väärin, kumpi puoli paperista (se on nim. kak sinkertaista) oli varsinaista vahaa, kumpi myöhemmin poisheitettävää. Siitä syystä jäivät mm. sivujen reunaviivoitukset näkyviin ensimmäiseen Käkeen.

Monistamaan toimitus marssi eksper-timäisen varmana. Tuija oli tehnyt sitä hom- maa pikaisemmin, ja meillä muillakin oli sel-

vä käsitys, että paperia pannaan jollakin tavalla (sepä se!) pöyrimään. Tätä työtä varten Kandiseura oli lainannut meille monistuskonettaan ja toimistoaan yhdeksi il- laksi. Mutta se ei ollut muistanut lainata myös alaoven avainta. Liisa ja Tuija löysivät lopulta rakennuksesta yhden oven, joka oli avoinna ja lähtivät tiedusteluretkelle pimeisiin saleihin. He löysivätkin sille ulko-ovelle, jonka takana me toiset värjöt- telimme. - Reitti kulki anatomian laitoksen ruumishuoneen läpi... - Kun olimme päässeet itse asiaan, niin muste ei loppunut, kuten saattaisi luulla, vaan sitä ei voitu käyt- tää, sillä olimme ostaneet vääränmallisen varapullon. Hermiksemme emme siis saaneet monistusta päätökseen yhdellä kerralla.

Käen sivujen leikkausta varten Liisa toi kotoaan valokuvaeläkkurin. Onneksi Koposen Matti ennätti vihjaista Leimun leik- kurimasiinasta, ennen kuin ryhdyimme tosi- toimeen. Intomme ei varmasti olisi riittä- nyt tarpeeksi pitkälle.

Se, että toimituksen jäsenet ja

muutamat avuliaat osakuntalaiset juoksivat eräänä perjantaipäivänä yhteensä 130 kertaa osakunnan pingispöydän ympäri merkitsi vain Käen kokoamissysteemiä. Käen sivut oli aseteltu numeroiden mukaisenpinkkoihin pöydän reunoille, ja kun pöytää kiertäessään otti yhden lehdenjoka pinkasta, sai käteensä kokonaisen Käen.

Pian oltiin siinä vaiheessa, että Käkiä voitiin lähteä kantamaan Leimun Kirjapainoon. Syystuulikin osoitti suosiotaan ja leikitteli ilkikuristi: niiden vielä irtonaisilla lehdillä. Leimussa Käet sitten niitettiin ja ne saivat päälleen painetun kansikuvan.

Käki ei mennytkään aivan niin kuumille kiville, kuin olimme kuvitelleet. Ei sitä ylen määrin jäänyt; suurimman kiitoksen ansaitsee Liisa, joka maineestaan välittämättä myymällä myi jokaiselle tutulleen yhden Käen. Katsoimme silti aiheelliseksi ruveta vaivihkaa tiedustelemaan, mitä mieltä Käestä yleensä oltiin. Saimme toivotta-

vasti vilpittämiä vastauksia, sillä niistä päätellen lehti oli elinkelpoinen ja suorastaan kehuttava.

Jo tässä se on taas kädessäsi, arvoisa lukija. Nyt se on jo kolmas tätä laetua, ja valmistus käy kerta kerralta yhä näppärammin. Toimitus on ennen kaikkea oppinut viekkaasti panemaan osakuntalaisia töihin yhteisen lehtemme hyväksi. Käen kuoriutumisen alkaa olla tuskatonta, kiitos vaan kaikille.

KMS

% % %

Tukkimies istui kennolla
ja söi keksin.

% % %

RAHASTONHOITAJA OLI VALLOISSA

- Milloista oli noin yleensä?
- Kallista.
- Mikä siellä maksoi?
- Parturi erikoisesti ja muu siinä sivussa.
- Ikävöitkö mitään?
- Hernekeittoa ja näkkäriä.
- Olivatko amerikkalaiset yhtä puheliaita luonnossa kuin pilokuvissa?
- He rakastavat tyhjän puhumista, nauravat paljon ja ovat välittömiä.
- Muutama sana amerikkalaisista tytöistä?
- No jaa...
- Entä pojat?
- Kyllä ne hyvin farmareissa menevät.

Haastattelijat: Kaija & Tupu

· % % %

Nuori merkonomi oli astunut liikkeen palvelukseen. Ensimmäiseksi tehtäväksi tehtäväksi hän sai lastia karhuamiskirjeen henkilölle, joka oli pitkäaikainen asiakas mutta ei ollut kolmeen kuukauteen suorittanut maksujaan. Kirjeen piti olla jyrkkä mutta koskaan sentään oli kysymys pitkäaikaisesta asiakkaasta, samalla muodollisen kohtelias ja asiallinen. Nuorukainen pokkasi esimiehelleen ja kiirehti työpöytänsä ääreen elttiutta hohtaan. Kului puoli tuntia ja kirjailija palasi esittelemään luonnostaan johtajalle. "Ei, ehei", läähätti johtaja, "tämä on sentään aivan liian jyrkkä. Ottakaa nyt huomioon, että kysymyksessä on liikkeen vanha asiakas ja lieventäkää sanontaa." Nuorukainen hikoili valmiiksi uuden version, joka sekin johtajan mielestä oli liian jyrkkä. Ja nuorukainen sorvaili ja väänteli kirjeen sanankäänteitä ruokatuntiin asti. Johtaja tarkkeili kirjettä, pudisti hiukan päätänsä, mutta saikuitenkin lopuksi: "No joo, olkoon nyt jo

monneksi. Mutta pariin kohtaan teidän vielä
 täytyy tehdä muutos. Nähkääs, "saakeli" kir-
 joitetaan pienellä ässällä ja "kuritushuo-
 ne" on yhdyssana."

% % %

AUTOPALSTA

Kaikkien aikojen autoutinen:
 Joroisissa rehtorinavaikuttava musikaalinen
 ystävämmä Pate on ostanut VOLVO AMAZONIN
 n. 65 (Hänen täytyy jäädä vielä ensi vuodek-
 sikin Joroisiin.)

% % %

Nakun Sitikka vietti joululomensa
 Raision ammattikoululla ja Kokkola on taas
 lainehtinut maisemiin omalla peltihaaleril-
 laan.

% % %

Volgan omistaja toiselle: "Morjens,
 monesko moottori?"

\$ \$ \$

RANKALAISTA MUKAVUUTTA

Erikoiskirjenvaihturimme selvisi suuremmitta mustelmitta nopealla syrjähyppylä punaisen puolukkeruukoneen lyllertäessä jalkoihimme. Tilanteeseen sopiva sanaverastoimme oli vasta puoliksi käytetty kun osuuskuntamme ikäciviksen - tunnetun vanhojen auttien kauppiaan virnistys tarjoutui nauhattavaksemme alaosastan sunneesta sivuikkunasta.

- Terve
- No- kah pentele,
- Käyhän kiesiin.
- Kuule missä se sun musta limusiinesi on, tiedustelimme keinuessamme Hämeenkatua alaspäin.
- Joo, mä nyin sen.
- ..ja vaihdot tähän roppeeseen?
- Tää on ehdottomasti parempi.
- No väri ainakin sointuu paremmin sun silmies kanssa.
- Niin ja kun auto on tän värinen ei pysty

koska n kykenemään lähteen krapulassa aja-
maan .

- Eipä varmasti, tän värin nähdessään oksen-
taa jo krapulattakin.

- Mitenkäs kovin tällä pääsee?

- Kuule kovan pääsee ainoastaan putoamalla
mutta ilmatieteellisen keskuslaitoksen
kanssa on kyllä syytä olla hyvissä väleis-
sä, sillä yli 6 bofortin vastatulessa on
pakko vaihtaa pakille, jos yleensä meinaa
liikkua johonkin suuntaan.

- Mitenkäs se kiihtyy?

- Ikäcivis loi meihin hölmistyneen katseen
sinuttele vaan mua niinkuin tähänkin asti
vai et siunkaan sitä tosiaan kuvittele, että
tämän Tupla WC:n moottori kiihtyis. Katos
kun sä olet startannut ja painanut kaasupol-
kimen pohjaan niin mitään ei tapahdu. Vart-
titunnin jälkeen kone alkaa ihmetellä, että
mitähän se äijä nyt taas siellä raivoo ja
lisää sen verran kierroksia, että keskipa-
koiskytkin tarraa kiinni ja matkanteko alkaa.

- Etkös sinä tule tässä merisairaaksi?

- No enpä pahemmin. Tää resonoi aika hyvin

- kun sielun syvien ailahtelujen kanssa.
- Tää taitaakin olla de luxe-mallia kun on jäälasit ikkunoissa ja katonkin lahonneen rätin sä olet vaihtanut peltiin. Ei tää ok-kaan enää kehen miehen healarit vaan haarniska.
 - Tämä on hard-top ja mitä taas ikkunoihin tulee, niin tietyn keskinäisen seurustelu-ruuhan huomioon ottaen olen hyvin tyytyväinen näihin jäälaseihin koska.....
 - Hei koitas pysyy omalla kaistallas...
 - Viittiks kattoo siitä pyöreestä tirkistysreiästä sinne sivulle. Siellä ne pyörät onkin, mutte tällaisellä sivutuulella tää kori kulkee pakostekin väärällä kaistalla tai ojan päällä.
 - Taitaa olla melkoiset jouset tässä härvelissä.
 - Katos se on sitä ranskolaista mukavuutta: jäälasit ja hyvät jouset.
 - Kääntyykös nää telttatuolis myös?
 - Ei, mutt ne on helppo nostaa ulos.
 - Mutte eikös taa kajuutta ole vähän liian tylsä?

- Höh, oletkos joskus huomannut siinä vaiheessa palelevas ja siitä kylmyydestä puheen ollen voit tuskin kuvitella sitä turvallisuuden tunnetta, jonka tälläisessä turvavyöttömässä roppeessa antaa tietoisuus siitä että talvella jäätyy persuuksistaan penkkiin kiinni. Tässä on kuitenkin lisäverusteena tuo erikoispekoputkilammituslaite: Kuljettajan kaasupojkimella olevaan jälkeen puhalletta noin + 40°C:sta ilmaa pakoputkesta ja vastavasti taas vasen jolka nauttii oven-
 rosta puhaltavasta roikkeasta -20°C:sta talvi-ilmasta. Kun nämä ilmemassat sitten leikeite myöten noustua n sekoittuvat, voikin kuljettaja hengittää sopivan lämpöistä ilmaa.
- Suhteettoman tilaven tuntuinen tämä kuitenkin on.
- Niin kaljekoreja mahtuu kajuutt an noin yhden nakki&nakki-illan tarpeiksi.
- Mitas ne nää ruuvit on?
- Hei älä avaa niitä. Katos tää super-caara llet halua enää itse ajaa, niin senkun vaan ko ivet esille jokoavsimen ja ruuvimeisselin pukkeat roppeen tuo on mukana seuraavaan

l-tilkkoon ja jätket seuraavalle bussilla.
 - Kun sinulle nyt on ollut useita ns. auto-
 ja ,niin mikä niistä on osoittautunut par-
 h .

- No sitä on vähän vaikea sanoa - mutta
 tuon viinnistyksesi huomioon ottaen on pa-
 ras luonnollisesti jäykkäjäousinen Ifa ,
 joka ei heti paljasta ihan kaikkea ympä-
 ristölleen. Muuten sinäkö se Käki olit ,joka
 uudisoi, että Ifa on Itä-Saksen seisvoja.
 Kuule kyllä se on ihan muu, joka seisoo.
 Ifahan on Itä-Saksen Ludwig Erhard-Das
 Ostdeutsche Industriewunder.

M. Kkkl

%%%

Mies korjasi autoa. Lähellä oli hevonen, jo-
 ka sikensa touhua seurattuaan sanoi: "Vika
 on kassuttajassa." Mies ryntäsi taloon ja
 huusi: "Tuolle on hevonen, joka sanoi: "Vika
 on kassuttajassa." Isäntä: "Oliko sillä val-
 kea tapla otsassa?" "Juu, se se oli." "Ei
 siitä tarvitse välittää, ei se ymmärrä au-
 toista mitään."

Y L E I S Ö N O S A S T O

Hyvät osakuntalaiset!

Kyselyyn miksi osakuntahuoneistomme on koko syksyn ollut varattu opintosuuntayhdistyksille, harrastuspiireille ja muille osakunnan ulkopuolisille en voi tässä yhteydessä antaa hallituksen virallista vastausta, vaan pelkästään oman näkemykseni asiasta.

On totta, että osakunnan toiminta kärsi viime syksynä huoneiston liiallisesta lainaamisesta. Mitään korvaustehan osakunta ei näiltä lainaajilta saa. Asian puolesta puhuivat kuitenkin monet syyt. Ensinnäkin ei ole keinoa millä karsia mille alayhdistykselle huoneisto tulisi luovuttaa ja mille ei. Ylioppilaskuntamme erittäin lukuiset alayhdistykset ovat kuitenkin huoneistoa paitsi. Niidenkin on toimintansa ylläpitämiseksi saatava joskus käyttöönsä toimitiloja. Niinpä päätti hallitus periaatteessa yrittää hankkia goodwilliä osakunnalle antamalla sulisti huoneistoaen muille. Tämä

tehtiin erityisesti ajatellen suotuisan neaperän nuokkeamista Osakunnan avustuspöynnöille.

Kulunut syksy on kuitenkin selvästi osoittanut, ettei näin voi jatkua, vaan on mentävä lainaajien voimekkeeseen rajoittamiseen. Kevään kuluessa ei osakuntahuoneistoamme sen mukaisesti lainatekseen pääsääntöisesti muuten kuin maenantai- ja keski- viikkoilloiksi. Toivon että tästä muodostuisi osakunnan toiminnan vilkastumisen alkukohta.

Isäntä

3

PIA DEIDONIA

Kunpa pian koittaisi se aika, jolloin voisi tulla teeiltään katsomaan ohjelmaa ja laulamaan. Ohjelmien suunnittelun on osakunta uskonut erityisten pienryhmien huoleksi. Seniorijuhla ja kahvikonsertti syksyllä osoittivat pienryhmien pystyvän toimimaan, jopa aikaansaamaan erinomaista ohjelmaa. Ovatkohan ohjelmapienryhmit enää kokoontuneet ollenkaan? Osakunnasta löytyy

esittäviä kykyjä paljonkin, kunhan joku
 vain pyytäisi heitä esiintymään. Tämä olisi
 ohjelmapienryhmien tehtävä. Beenanien järjes-
 tämä pikkujoulujuhla osoitti, että beenanien
 joukossa on loistavia esiintyjiä ja ohjel-
 mentekijöitä. Miksi pienryhmät eivät käytä
 hyväkseen tilaisuutta ja tuo heitä esiin?

Asiasta toiseen, olisi mukava lukea
 joka viikko osakuntapalsta Turun Ylioppilas-
 lehdestä, jos sen sieltä löytäisi.

LIH

§ § §

Puhukaamme sovussa riitaa

Kokouksissa ja vielä enemmän nk. jul-
 kisissa kokouksissa puhutaan epätieteellis-
 ten tutkimusten mukaan 3/4 suopaa (lue soo-
 paa) ja 1/4 asiaa. Tämä kirjoituskaan ei
 voi siltä välttyä.

Oppositiosta eli valtiosta valtiossa
 normaaliin demokraattiseen elämään
 kuuluu opposition olemassaolo ja toiminta.
 e antaa eloa normaaliin kokousjärjestyk-
 seen. Olosuhteissa, joissa tällainen pieni

orgaani ei toimi, on vaara koko systeemin degeneroitumisesta suuri. Näinä aikoina on kuitenkin osakuntamme oppositio luisunut pois reaalilinjoilta ja ajattelee kai kunnan läsi-lehden kuuluisa kersantti Arjylä, että tärkeintä ei ole mitä sanoo, vaan miten sanoo. Minun näin on menetelty ei ainoastaan osakunnalle tärkeitä asioita vastaan vaan myös osakunnan hallitusta vastaan (onneksi ei sentään osakuntakokousta=osakuntaa vastaan), en malta asioita läheltä seuranneena olla esittämättä vastalauseita. Huolehtikoon hallitus tulevaisuudessa siitä, ettei valmisteltuja ja jo itsestään selviä asioita pieni oppositio kaada.

Osakunnasta

Omista tilaisuuksista, juhlista tarkoitteen, ei kai yksikään ole kenenkään mielestä mennyt penkin alle, kuten silloin tällöin osakunnissa, ei välttämättä turkulaisissa, tapahtuu. Tästä ei tietenkään savonkarjalainen voi ylpeillä, vaan olla ainoastaan tyytyväinen. Osakuntahuoneiston verratujen iltojen suuri määrä on ollut disintegroiva tekijä. Tilanne on tietämäni mu-

keen päätetty parantaa tänä keväänä. Beasnit ovat olleet yllättävän aktiivisia, se-
noin KAK. Lehdistöön paitsi silloin tällöin
omaan Ylioppilaslehteenne on lähetetty in-
formatiota suurimmista juhlista ja maakun-
tapäiviltä. Kontakti ei ole katkennut mui-
hin ylioppilasjärjestöihin eikä senioreihin.
Pienryhmätoiminta on teoriassa hyvä mutta
ei käytännössä ole vielä päässyt vauhtiin
kaikilta retteiltaan.

Hallituksesta

Hallituksen tehtävät on lyhyesti lue-
teltu osakunnan sääntöjen 23 pykälässä.
Tarkempi täsmennys on eivies Härkösen ja Hy-
vösen laatimassa maanmainiossa toimihenkilöiden
ohjesäännössä. Hallitus on kollegi-
nen elin, ja tässä hengessä kukin on otta-
nut hoitaakseen asioita spesiaaliharrastus-
tensa mukaisesti. Kuitenkin tulisi terkem-
min varsinaisten jäsenten kohdalla osoittaa
tehtävät juuri sille jäsenelle, jolle ne
kuuluvat. Toimihenkilöiden vaihtuminen eri
portaissa epänormaalina aikana ei voi olla
jättämättä negatiivista jälkeä. Tusilta
k. s. voilta voi kuitenkin lukea paljon uusia

ideoita ja rohkeutta.

Yleensä

Oppositiolle haluaisin tähdentää, ettei hallitus ole ongeluseura ja että sen tehtäviin kuuluvat myös juoksevat asiat, joitten hoitaminen ei näy ulospäin ja joita ei aina ole vähän. Tien valmistaminen 40-vuotisjuhlapaikalle lisää työpainetta. Alkaanne vaheksykö hallituksen työtä.

itäkaanne lippu korkealla. Oppositio. Selvyys vähenee vaihteltaessa. Alkaa tipahtako tästä kelkasta.

Juhani Viro

is.

Muuten, olettekos kuulleet?

- 1) Mitkä ovat uuden Trabentin 137 parannukset
 - 2) Mitä verten sitä viedään USA:han:
- 1) Kaikki neulat kotkattu, 2) Kertekäyttöön.

§ § §

EMENTA NIITTA

osakseen tulleesta huomaavaisuudesta
merkkipäivänään 20.1.

(Osakuntalaisten muodostama "satakie-
likuoro" kävi tällöin klo 7 laulamassa Hen-
nan parvekkeen alla saaden nimipäiväsenka-
rin heräänään ja sen lisäksi hyvät kahvit.

Toim.huom.)

§ § §

T U K K U U

T O I V O O

P U L A - A H O

§ § §

Serkkua terveisistä kiittäen. M.K.

% % %

VILMI-INTEESI

Otsikko tarkoittaa, että inteksin kirjoittaja on täysi käki. Näinollen hän on pätevä arvostelemaan uusimpia teitevilmejä. Mitaään laajempaa pistetaulukkoa ei tällä kertaa ole saatu aikaan koska raatin jäsenet ovat katsoneet turhan hejaneisesti television suomalaisia l. teitevilmejä. Lisäksi raati on lukenut Juhannustansseja ja miettinyt sen tulevaa vilmillistä toteutusta.

Viimeaikoina televisiossa esitettyjen vilmien joukosta voimme poimia muutamia elokuvataiteen historiaan jääviä merkkiteoksia. Ensimmäkin: Pekka ja Pätkä Suetzillä. Tämä vilmi edustaa suomalaista ns. älypeleistä koomista linjaa. Huumori siinä ei suinkaan perustu tilannekomiikkaan vaan paljon vastivampiin avuihin. Mitaään spekkelinomaisista ei vilmissä esiinny, juonikin juoksee kertakaikkiaan uskottavasti. Väivänsään katsojaa jäi kuitenkin vilmin lyhyys, olisihan sitä kauemminkin katsanut. Seuraavana: Radio tekee murren. Olen luullut

että radio on rikas firma, mutta käy silti verkoissa. Vilmi on hillerinomainen ns. B-linjaa edustava teos. Hannes Häyrynen loisto-osassaan saavuttaa ilmaisukykynsä maksimin.

Joululoman aikana oli myös pari muuta mittavampaa vilmiä. Opettajatar seikkailee sekä Hilmanpäivät. Näissä molemmissa on viihtettä ranskalaisesta ns. eroottisesta komediasta, mutta siitä huolimatta sensuuri oli ne sallinut eikä eduskuntekyselyjäkään ainakaan vielä ole tullut. Edellisessä oli sovitettu suomalaississa vilmeissä harvinaisen rikosjuoni kiinteäksi kokonaisuudeksi ja jälkimmäisessä kuvaili pitäjän VPK:n ruiskumestarin sielunelämää tulipalon raivotessa. Näissäkään ei tilannekomiikalle ole sijaa.

lauantai-iltaisina kertoo Olavi Linnus suomalaisen elokuvan varhaisajoista ja yrittää horjuttaa mm. reatinne käsityksiä vilmitteistä. Ei tule onnistumaan, miehen jutusta kuultaa asiantuntemattomuus. Helmikuun puolivälissä esitettävä Tunon kuningas ja muuttolintu on Toivo Särkän vahvaa

tuotantoa. Ohjattavine hänellä ovat Ansa Ikonen ja Eino Kaipainen. Vilmi on erittäin herkkä taiteteos. Tosin ei reakti ole nähnyt sitä, mutta eihän se arvostelua saa heiteta. Selataan asiaa lauantai-iltaisin klo 22:n aikoihin.

P Vhk

1963

SALLI OI YLIOPISTUILLE

(eli otteita puheesta Yliopistolle osakunnan vuosijuhlissa 1963)

Viime aikoina olet Sinä, yliopistomme, joutunut ehkä tavallista enemmän meidän opiskelijain hempeisiin, jopa erään paikallisen päivälehdän palstoilla. Sinua on muistettu siitä, että jakamiesi arvosanojen taso on jatkuvasti kohotettu. Pyrit mukaan opettajiesi välityksellä tekemään meistä oppilaistasi "fakki-idiootteja", joiden suurin nautinto on muinaisten viikinkien ongerruksen ymmärtäminen ja joille raho-opiskeluaajan piteneen muodossa- on ar-

voton tämän nautinnon rinnalla.

Mutta onko näin. Eipä kai sinua olisi niin paljon moitittu jos hengen tarpeemme kohdistuisivat pelkästään syntyihin syviin. Ei-me olemme materialisteja niinkuin aika-ajoin, jota elämme. Pyrkimyksemme on saavuttaa paikka "taloudellisessa auringossa" ja ohitettuanne tämän pakollisen opiskeluajan, josta ruveta hyödyllisiksi kansalaisiksi. Tämähän lienee enemmistön tarkoitus. Harvo meistä haaveilee palkkakuopassa kyhjäyttävän tiedemiehen urasta. Kuitenkaan et Sinä, yliopistomme, näytä lainkaan huomioivan näitä suunnitelmiamme vaan pakotat meidät perheytymään kuolleisiin kieliin, analysoimaan hyttysen jälkähikeä ja tislamaan alkoholis, joita taitoja emme sitten kuitenkaan tarvitse, josta emme saa-valitettavasti-käyttää hyödyksemme. Tiedot, joita jaat meille ovat nykyajalle kuolleita ja usein tarpeettomia leipäpuuamme kasvattamiseen.

Tätä puhuessani tunnen ymmärtäväisen ja hiemen huvittuneen katseesi, jonka luot minuun materialistiseen opiskelijassasi, joka teijuanatta nimeäsi-Universites-pyriin teke-

mään sinusta tavallisen ammattikoulun. En tajua monen muun tavoin tiedettä, jolla ei olisi ekonoomisia pyrkimyksiä, vaan aito materialistina haluan muuttaa tietoni heti rahaksi. Toivohan ei kuitenkaan liene opetuksesi tarkoitus. Opetat tiedettä tieteen itsensä vuoksi, tiedettä joka on vapaa ai-neellisista pyyteistä. Ja mielipiteistäni huolimatta minun on myönnettävä, että juuri näin menettelemällä säilytät paikkasi siinä missä olet-yliopistona, vapaan kansan lahjana vapaalle tieteelle.

Matti Ruuskanen

1/3 1/2

--- KUTU ---

TKK onnittelee Fössiä ja Ullea, jotka kihlautuivat itsenäisyyspäivän tienoil-la, samoin kuin Pakkas-Iassia, joka intoutui samaan eleeseen joululomalla.

Onnea myös osakunnan nuorimmalle, Mönkkösten ensimmäiselle tytölle.

+ + +

S A N O I

Jori: "Kyllä se olis vaimo hyvä olla ole-
 massa."

Televisiosta tulee mainos: 'Lassi on iloinen
 poika. Hänellä on äidille hyvä uutinen; hän-
 nellä ei ole

ääni yleisön joukosta: yhtään hem-
 peita."

Iso-Jussi Neblan pikkujoulussa 1964:

'Olen puurodynaaminen ihme.'

Rippe närkästyneenä Käk-lehden virkeilija-
 luettelosta: 'Mikä beaaniohjaaja minä olen.
 Pitäisi olla beaanienohjaaja.'

Mouhkos-Pena: "Olipa kerran maanantai, jol-
 loin ei edes kysymys herännyt."

hallitusten yhteiskokouksessa, kun savokerä
 jälaiset valittivat rahapulaansa, loihe
 jäseni lausumaan: "Minkä me sille voimme, että
 te olette kaukaa tulleet."

Inkeri naistenkerhoon 3.2 eksyneille Hesusulle ja Lasulle: "Muistakaa, pojat, että jos teidän vaimoltanne pääsee lapsivesi karkaamaan, ettei hän sen jälkeen saa kävellä."

Pikkumiehen yksinpuhelu Runebergin päivänä: "...ja tuolla on lippu ja tuolla ja tuolla ja meidänkin talon katolla, vaikka siellä ei ole yhtään runebergiläistä."

Rytkis kahvikesteissä (yksi tyttö, seitsemän poikaa) seurueen ainoalle tytölle: "Ota sinäkin kahvia, vaikka kaikki pojat eivät ole vielä ottaneetkaan."

Naku arvosteli teoksen "Nollapiste" seuraavasti: ". "

Kaapo naistenkerhossa 10.2.: "Kyllä herrakerho sentään on toista. Me kokoonnutaan-kin soittoruokalassa."

Muun tunnettu osakuntalainen horjui ravintolasta taksiin ja antoi ajomääräyksen:

"Sinne missä on hulttioita monessa kerroksessa." Epäröimättä hetkeäkään suuntasi auto kulkunsa Ylioppilastalolle.

%%/%%/%%/%%/%%

U R H E I L U P A L S T A

Terveiset taas sieltä kotipuolesta. Loma meni niin kuin aina ennenkin. Mieli on jokseenkin mukava, vaikka ainahan sitä pientä vaikeutta ilmenee ilmanalan vaihdoksessa.

Nyt alammekin urheilla heti ilman min-käänlaisia alkuvaikeuksia. Kyllä kai muistitte tuoda sukset ja luistimet, sillä niitä tarvitaan piakkoin. Vielä ne ehtii tilatakin elleivät ne tulleet matkatavaroiden joukkoon.

Osakuntaa ei tänä vuonna enää uhkaa "Sammon ryöstö", vaan kysymys on paljon vakavampi, sillä näyttää siltä kuin meitä ei enää otettaisi huomioon puhuttaessa keväisestä "maljajuhlasta". Varsinais-Suomalainen Osakunta on päässyt hieman karkuun pis-

teissä, sillä se voitti uinnit jokseenkin selvästi. Me olimme kolmansia huolimatta melko mukavasta menestyksestä, sillä voitimme viestin. Pohjalaisten heikko menestys aiheutti sen, että pisteet jaettiin pääasiassa kolmen osakunnan kesken. Nämä tulokset eivät anna oikeata kuvaa osakuntamme urheilusta, sillä kyllä me olemme kehittyneet melkein joka lajissa, mutta syy heikkoon menestykseen lienee se, että valtava innostus on vallannut meitä suuremmat osakunnat. Innostus meillä on hyvä, mutta huippuja tarvitsemme jotta pisteitä kertyisi.

Kevätpuolen kilpailuja on hiihdon ja jääpallon lisäksi kori- ja lentopallo, uinnit ja viimeisenä maastujuoksu. Eiköhän niistä löydy jokaiselle jotakin mihin saa purkaa itseään. Palkintokin tulee välittömästi-virkeä mieli.

Salivuoro on kori- ja lentopalloa varten perjantaina 13-15.00 ja uintikortteja saa C 228:sta.

Jatkuvaa kiinnostusta

Urheiluohjaaja

OSAKUNNASSA

TAPAHTUNUTTA

-Eronneen kuraattorin, LL Alpo Hakulisen seuraajaksi jäljelläolevaksi toimikaudeksi valittiin LL Heikki Puhakka.

-Beaanienohjaaja ja vuosijuhlamestari Risto Härkönen pyysi ja sai eron, koska hän on päässyt opinnoissaan kriitilliseen pisteeseen. Hänen tilalleen valittiin beaanienohjaajaksi c. Raimo Rähkonen ja hallitus valitsi vuosijuhlamestariksi isännän, c. Heikki Kankkusen.

-c. Juhani Viro pyysi eron toiminnanohjaajan tehtävästä voidakseen saattaa opintonsa kriitilliseen vaiheeseen. Uusi toiminnanohjaaja on c. Jukka Kujala.

-Joululomansa aikana oli c. Kankkunen poiminut vanhoista pöytäkirjoista päätökset, joilla on jatkuvasti merkitystä ja laatinut tähän päätöskokoelmaan johtosäännön, jonka osakuntakokous hyväksyi.

-Edelleen c. Kankkunen oli laatinut cives Hyvösen ja Härkösen ehdotuksen perusteella laajan virkailijoitten ohjesäännön, jota

tutkimaan osakuntakokous valitsi työvaliokunnan.

§ § §

K U O R S A A V A

K I L J U P U L L O

Sumu oli kuin maitovelliä, talo tuskin erottui kaiken valkoisuuden keskestä. Se näytti jotenkin uhkaavalta ja samalla varottavalta. Sisältä ei kuulunut mitään poikatessani ulkorappusille. Poistin hirvikivääristäni varmistimen ja päätin ampua lonkalta vaikka ranteet menisivät. Ovi oli kuitenkin lukossa. Jatta oli tietenkin sulkenut sen poistuttuani. Silloin kuului sisältä voimakas rysähdys, aivan kuin ovea olisi murrettu, ja sitä säesti kimeä kirkuminen, joka nyt kuulosti kaksiääniseltä. Ilmeisesti Jatta ja Kikka olivat sulkeutuneina Kikkan makuusoppeen ja äänestä päätellen vielä hengissä. Mutta kuka oli heidän seuranaan? Lähtiessäni oli kaverini ollut liian kuollut pystyäkseen ehdistele-

maan tyttöjä. Jonkun oli täytynyt olla ta-
lossa koko ajan, eikä ole huonosti arvattu
jos väittäisi saman veikon murhanneen kave-
rini. Näin aprikoidessani olin kiertänyt
majan järven puoleiselle sivulle, jossa oli-
vat makuusoppien ikkunat. Juuri kun kurva-
sin nurkan ympäri näin kuinka jotain ras-
kasta lensi ruutujen läpi ulos. Lähempää
se näytti tuolilta, jonka joku oli heittä-
nyt ikkunasta. Kuului uusi, entistä kovempi
rysäys ja sen jälkeen kaksi kimeää laukaus-
ta, tyttöjen kirkunaa ja tappelun ahellys-
tä. Sitten kaikki hiljeni. Oli selvää, että
tytöt olivat hävinneet tappelun mutta kuin-
ke? Kuka ampui ne kaksi laukausta?

Astuin hitaasti lähemmäksi ikkunaa.
Olin siitä vain muutaman metrin päässä kun
näkyviin kohosi hitaasti tumma hahmo. Kuka
se oli? Ilmeisesti olin kasvotusten murhaa-
jan kanssa, mutta sumu esti häntä näkemästä
minua. Painuin aivan matalaksi ja toivoin
muuttuvani siksi hetkeksi kempelaksi. En
ollut varma ikkunassaolijasta, olisihan se
voinut olla toinen tytöistäkin, joko ei

vain uskaltanut pitää ääntä. Hivuutin hil-
 jaa käteeni nyrkin kokoisen kiven, jonka
 sinkosin äkisti päin talon seinää. Tulos
 oli se, jota olin odottanutkin. Hahmo hä-
 visi ja tarkkuuspistoolin luodit alkoivat
 harvakseltaan ropista ympärilleni. Alkoi
 pikkuhiljaa harmittaa moinen ruudintuhlaus,
 kaveri ilmeisesti ammuskeli aivan umpimäh-
 kään ikkunasta. Suuliekeistä näin selvästi
 että hänen täytyi olla kyykyssä ikkunan al-
 la tai sitten hän olisi odotettua ovelampi.
 Tähtäsin rauhallisesti hieman suuliekin oi-
 kealle puolelle alas ja laukaisin. Tykkini
 puhui niinkuin kahdeksan-ja-puoli-millisen
 arvolle sopiikin perin päättäväisen tun-
 tuisesti. Seurasii täysi hiljaisuus. Ei ri-
 sahdustakaan, ei edes ruumiin kaatumisesta
 syntyvää matkähdyistä. Kaveri oli joko kuol-
 lut seisaalleen tai hämmästynyt puolikuol-
 leeksi siitä, että olin näin lähellä, mut-
 ta kumpi? Siitä saisin selvän nousemalla
 seisomaan, kuten heti huomasinkin. Laukaus
 a luoti vihelsi aivan korvani juuresta.
 eittäydyn pitkälleni ja annoin SaKon

sylkeä. Kireän repivä ääni ilmaisi minulle että terveiseni menivät perille vanhan hirsiseinän läpikin. Sisältä kuului juoksuaskeleita ja sitten jotain mikä sai minut höristämään korviani. Sisältä kuuluva voihtina ei voinut lähteä tyttöjen kurkusta, sen verran minulla sentään on asiantuntemusta. Voihtinan lomassa kuulin joitain laahaavia askeleita, jotka tuntuivat tulevan tuvan puolelta. Sitten kuului romahdus, joka kertoi minulle, että kaveri oli uinahtanut toivottavasti viimeisen kerran. Hyppäsin sisään makuusopen ikkunasta. Tytöt makasivat suu euki lattialla tajuttomina. Murretun oven läpi näkyi tuvan lattialla yksi ylimääräinen miehen ruumis. Siitä vuoti verta toisesta olkapäästä. Viritin aseeni valmiiksi ja aioin juuri ryömiä ovesta olevasta reiästä tuvan puolelle, kun ruumiiseen tuli eloa. Se pomppasi pystyyn ja syöksyi ulko-ovelle ampuen vielä mennessään laukauksen siihen missä pääni oli hetkistä aikaisemmin ollut.

Ulkoa alkoi kuulua pirullinen naurunhohotus. Osat olivat vaihtuneet. Konne

nytteli koko kuolemisleikin saadakseen minut tulemaan sisälle hänen ruumistaan katsomaan muka. Täällä nyt sitten olin tiedottomien tyttöjen kanssa "ruumiin" riemuitessa ulkona. Minun mittani alkoi moisesta pilkanteosta jo olla täysi ja niinpä en tiennyt mitä sanoa, kun halkovajasta seinäntakaa alkoi kuulua lorinaa. Arvatkaapa kuka siellä hilpeästi kaatoi paloöljyä kuiville koivuhaloille ja sitten tuikkasi ne palamaan. Minä en enää joutanut arvailemaan kun aloin tuntea savun tupruilevan tuvan seinähirsien rakosista....

jatkuu...

1/2/2/2/2/2/2/2/2/2

KAK kiittää:

- Turun lääketieteenkandidaattiseura ry:tä, joka ystävällisesti on asettanut monistuskoneensa lehtemme käyttöön
- runsasta avustajakuntaansa harrastuksesta
- vahallelyönnissä avustanutta beaani-neuvostoa vaivannäöstä

TURUN YLIOPISTON SAVO-KARJALAINEN
OSAKUNTA

Rehtorinpellontie 4 Turku 2.

Puh. 33 02 53

Inspehtori	prof. Paavo Voipio
Kuraattori	LL Heikki Puhakka
Emäntä	Helena Sovinen
Isäntä	Heikki Kankkunen
Sihteeri	Jouko Lehtonen
Tal.hoitaja	Kauko Laine
Hallituksen vars. jäsenet	
	Marjatta Kuparinen
	Kaija Hänninen
	Olli Mönkkönen
Beaanienohjaaja	Raimo Rahkonen
Tiedotussiht.	Jorma Nevalainen
Toiminnanohjaaja	Jukka Kujala
Urheiluoahjaajat	Lassi Pakkanen
	Mauri Kaituri